UNIUNEA NAŢIONALĂ A BAROURILOR DIN ROMÂNIA
Institutul Naţional Pentru Pregătirea şi Perfecţionarea Avocaţilor
Bucureşti, str. Vulturilor nr. 23, sector 3,
Tel: + 021/320.03.08; + 0721 792.564; Fax: + 021/330.12.97
www.inppa.ro email: office@inppa.ro

Către

Uniunea Naţională a Barourilor din România
În atenţia domnului Preşedinte, av. dr. Gheorghe Florea

Stimate Domnule Preşedinte,

Vă rugăm să primiţi în cele ce urmează o analiză întocmită de Departamentul de Pregătire Continuă al Institutului Naţional pentru Pregătirea şi Perfecţionarea Avocaţilor - INPPA, aflat sub coordonarea Directorului INPPA.

În baza consideraţiilor următoare, propunem luarea în analiză de către organele profesiei a modificărilor la Statutul profesiei de avocat, ca urmare a impactului noului Cod de procedură civilă asupra regulilor de judecată aplicabile în cazul instanţelor disciplinare reglementate în cadrul profesiei de avocat.

Cu aleasă consideraţie

Av. dr. Traian BRICIU
Director INPPA

Impactul Noului Cod de procedură civilă asupra regulilor de judecată aplicabile în cazul instanţelor disciplinare reglementate în cadrul profesiei de avocat (Comisia de disciplină la nivelul baroului, respectiv Comisia Centrală de disciplină din cadrul UNBR)

La data de 15.02.2013 noul Cod de procedură civilă a intrat în vigoare[1]. În acest context, potrivit art. 2 NCPC – noul cod constituie procedura de drept comun în materie civilă *lato sensu*, acesta aplicându-se şi în alte materii dacă legile care le reglementează nu cuprind dispoziţii contrare.

Indubitabil, procedura de judecată de la nivelul instanţelor disciplinare reglementate la nivelul profesiei de avocat se constituie într-o materie civilă specială care intră sub auspiciile art.

[1] Adoptat prin Legea nr. 134/2010 – M. Of. nr. 485 din 15 iulie 2010, republicat în M.Of. nr. 545 din 3 august 2012

2 alin. 2 NCPC.

Mai mult decât atât, în art. 88 alin. 5 din Legea nr. 51/1995 *(„Procedura judecării abaterilor disciplinare este stabilită în statutul profesiei şi se completează cu prevederile Codului de procedură civilă”),* respectiv în art. 287 alin. 1 din Statul profesiei de avocat *(„dispoziţiile privind procedura judecării acţiunilor disciplinare prevăzute în prezentul statut se completează cu prevederile Codului de procedură civilă”)* se face trimitere expresă la aplicabilitatea Codului de procedură civilă.

Activitatea de judecată din cadrul Comisiei de disciplină de la nivelul baroului, respectiv Comisiei Centrale de disciplină din cadrul UNBR prezintă o importanţă deosebită, cu impact la nivelul profesiei de avocat, *situaţie în care claritatea şi necontestabilitatea desfăşurării acesteia devin deziderate justificate*.

Trebuie plecat de la ideea că scopul final al judecăţii în faţa instanţelor disciplinare este pronunţarea unei soluţii în materie disciplinară, soluţie care, pe de o parte, trebuie să fie temeinică şi legală, inclusiv sub aspect procedural, iar pe de altă parte trebuie să fie la adăpostul criticilor, în cazul exercitării, de către partea interesată, a căilor de atac prevăzute de lege.

Reglementarea specială (avem în vedere Legea nr. 51/1995 şi Statutul profesiei de avocat), în mod corect, nu şi-a propus să instituie o procedură de judecată specifică şi completă în cazul instanţelor disciplinare. Legiuitorul a înţeles să reglementeze câteva reguli specifice de judecată, urmând ca restul problematicii să se completeze cu Codul de procedură civilă.

O dată cu intrarea în vigoare a noului Cod de procedură civilă, pot fi luate în discuţie două „probleme” cu privire la aplicarea dispoziţiilor din Codul de procedură civilă în sfera de judecată a instanţelor disciplinare specifice profesiei de avocat. Astfel:

1) **O problemă de aplicare în timp a normelor de procedură civilă**. Se poate observa că prin art. 88 alin. 5 din Legea nr. 51/1995*,* respectiv prin art. 287 alin. 1 din Statul profesiei de avocat se face trimitere simplă la Codul de procedură civilă. În derularea judecăţii în faţa instanţelor disciplinare abordarea poate să fie diferită cu privire la aplicabilitatea vechiului CPC, ori dimpotrivă a NCPC. Desigur, în funcţie de varianta aplicabilă, soluţia va fi diferită. De asemenea, învederăm faptul că art. 25^2 şi 24^3 NCPC nu oferă, pentru situaţia analizată, o soluţie necontestabilă[4]. Aceste texte tranşează aplicarea vechiului CPC ori NCPC în funcţie de momentul „începerii procesului”, adică în concret de data introducerii cererii de chemare în judecată. Soluţia este relativ diferită şi nuanţabilă în cazul reglementat de Legea nr. 51/1995 şi Statutul profesiei dacă avem în vedere că raportarea ar trebui făcută la sesizarea Comisiei de disciplină la nivelul baroului, respectiv Comisiei Centrale de disciplină din cadrul UNBR cu acţiunea disciplinară. Această problemă trebuie să primească o soluţie clară pentru evitarea unei practici neunitare la nivelul diferitelor instanţe disciplinare[5].

2) **O problemă de completare a procedurii instituite de reglementarea specială cu noul Cod de procedură civilă**. În concret, în cazul în care suntem în ipoteza completării cu NCPC, care din instituţiile procesual civile reglementate de noua procedură sunt aplicabile sau ar trebui să fie aplicabile în cazul instanţelor disciplinare. Trebuie avut în vedere faptul că legiuitorul a reconfigurat, într-o măsură mai mare sau mai mică, „filozofia” procesului civil. Într-un atare context

[2] Procesele în curs de judecată, precum şi executările silite începute sub legea veche rămân supuse acelei legi

[3] Dispoziţiile legii noi de procedură se aplică numai proceselor şi executărilor silite începute după intrarea acesteia în vigoare

[4] În acelaşi sens a se vedea şi dispoziţiile art. 3 din Legea nr. 76/2012 pentru punerea în aplicare a Codului de procedură civilă

[5] Se va putea considera că în toate cazurile este aplicabil NCPC, că este aplicabil vechiul CPC sau NCPC în funcţie de sesizarea instanţei disciplinare ori poate fi luat în calcul momentul temporar privitor la declanşarea cercetării disciplinare – ca variante de lucru

trebuie „tranşat” în ce măsură se aplică în completare NCPC (aspecte referitoare la judecata în primă instanţă – regularizare cerere, etapă scrisă, incidente procesuale, căi de atac, etc.)

Având în vedere textele de trimitere din reglementarea specifică profesiei de avocat, **existând riscul unor aplicări neunitare a normelor de procedură civilă în cadrul instanţelor disciplinare** si pornind de la aceste scurte argumente, considerăm că **se impune o „reaşezare” (care implică evident o propunere de lege ferenda) a textelor legale specifice procedurii de judecată în faţa instanţelor disciplinare**[6], cu respectarea următoarelor principii:

1) Rezolvarea, prin text expres, similar celor din NCPC, a problemei de aplicare în timp a normelor de procedură civilă (adică, în concret, cu ce Cod de procedură civilă se completează procedura specifică – cel nou ori cel vechi, de la caz la caz).

2) În cazul aplicării NCPC, în completare, stabilirea clară a instituţiilor procesual civile din NCPC aplicabile în această materie. Acest demers ar trebui să aibă în vedere faptul că **soluţionarea acţiunii disciplinare se constituie într-o procedură civilă specială, derogatorie care, pe de o parte, trebuie să fie suplă şi caracterizată de celeritate, iar pe de altă parte să ofere suficiente drepturi şi garanţii procesuale avocatului vizat de a asemenea acţiune**.

[6] Trebuie avute în vedere şi dispoziţiile art. 83 lit. k) din Legea nr. 76/2012 care prevede că la data intrării în vigoare a Codului procedură civilă se abrogă ***„orice alte dispoziţii contrare, chiar dacă sunt cuprinse în legi speciale”***. Pornind de la acest text legal este cu atât mai necesară o „revizuire” a textelor legale procesuale aplicabile în materie disciplinară.